

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - západ rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Kantorové a přísedících Marie Rudolfové a Petra Bělského v hlavním líčení konaném dne 6. listopadu 2020 v Praze

takto:

Obžalovaní

D [redacted] C [redacted]

narozen [redacted] bytem [redacted]

L [redacted] S [redacted]

narozena [redacted] bytem [redacted]

J [redacted] S [redacted]

narozen [redacted] bytem [redacted]

D [redacted] C [redacted]

IČO: [redacted] sídlem [redacted] zastoupená v řízení
prokuristkou M [redacted] K [redacted] narozenou [redacted] bytem [redacted]

jsou vinni, že

obžalovaní D [redacted] C [redacted] L [redacted] S [redacted] a J [redacted] S [redacted]:

poté co poškozený J [redacted] K [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted]
jako zaměstnanec [redacted] na pozici [redacted] poškodil nákladní vozidlo
Fiat Iveco Daily, [redacted] a ohrozil naložené zboží,

Shodu s prvopisem potvrzuje Nela Kališová

v době nejméně od 22:44 hodin do 23:45 hodin dne 28. 5. 2019 v [REDAKCE]
[REDAKCE] v areálu společnosti [REDAKCE] ležícím při [REDAKCE]
po vzájemné dohodě a společně poškozeného nutili, aby podepsal směnku na částku 500 000 Kč
za způsobenou škodu na vozidle zejména tím,

že mu neumožnili výjezd z areálu, okřikovali ho, že nemá chodit ke svému vozidlu a má zůstat u
stavebního kontejneru, obžalovaný D [REDAKCE] C [REDAKCE] dal poškozenému pěstí a vložil poškozenému
levou ruku do svěráku a svěrák přitáhl s tím, že mu může prsty rozmačkat, a dále obžalovaný
D [REDAKCE] C [REDAKCE] a obžalovaný J [REDAKCE] S [REDAKCE] povalili poškozeného na zem a hrozili mu s palicí v ruce,
že mu rozmlátí auto, obžalovaná L [REDAKCE] S [REDAKCE] opakovaně říkala poškozenému, aby to
podepsal, že si tím ulehčí

po tomto nátlaku poškozený směnku podepsal, ale obžalovanému D [REDAKCE] C [REDAKCE] se podpis
poškozeného nezdál, proto poškozený musel znovu podepsat další směnku.

tedy

společným jednáním jiného pohrůzkou násilí a pohrůzkou jiné těžké újmy nutili, aby něco konal a
takový čin spáchali nejméně se dvěma osobami a se zbraní,

obžalovaná právnická osoba D [REDAKCE] C [REDAKCE]:

prostřednictvím svého jediného jednatele a společníka obžalovaného D [REDAKCE] C [REDAKCE] nar.
[REDAKCE] v úmyslu zabránit snížení hodnoty svého majetku o reálně vzniklou materiální škodu
na svém nákladním vozidle Fiat Iveco Daily [REDAKCE] způsobenou zaměstnancem
poškozeným J [REDAKCE] K [REDAKCE] který vozidlo řídil, v době nejméně od 22:44 hodin do 23:45
hodin dne 28. 5. 2019 [REDAKCE] v areálu společnosti [REDAKCE]
[REDAKCE] ležícím při [REDAKCE] nutila poškozeného, aby podepsal směnku na částku 500
000 Kč za způsobenou škodu na vozidle zejména tím, že mu D [REDAKCE] C [REDAKCE] a J [REDAKCE] S [REDAKCE]
narozen [REDAKCE] neumožnili výjezd z areálu, okřikovali ho, že nemá chodit ke svému vozidlu a
má zůstat u stavebního kontejneru, D [REDAKCE] C [REDAKCE] dal poškozenému pěstí a vložil poškozenému
levou ruku do svěráku a svěrák přitáhl s tím, že mu může prsty rozmačkat, a dále D [REDAKCE] C [REDAKCE] a
J [REDAKCE] S [REDAKCE] povalili poškozeného na zem a hrozili mu s palicí v ruce, že mu rozmlátí auto,
přičemž po celou dobu byla přítomna L [REDAKCE] S [REDAKCE] narozena [REDAKCE] která opakovaně
říkala poškozenému, aby to podepsal, že si tím ulehčí

po tomto nátlaku poškozený směnku podepsal, ale obžalovanému D [REDAKCE] C [REDAKCE] se podpis
poškozeného nezdál, proto poškozený musel znovu podepsat další směnku.

tedy

jiného pohrůzkou násilí a pohrůzkou jiné těžké újmy nutila, aby něco konal, a takový čin spáchala
nejméně se dvěma osobami a se zbraní,

čímž spáchali

obžalovaní D [REDAKCE] C [REDAKCE] L [REDAKCE] S [REDAKCE] a J [REDAKCE] S [REDAKCE]

zločin vydírání podle § 175 odstavce 1, odstavce 2 písmene b), písmene c) tr. zákoníku ve
spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Nela Kališová

obžalovaná právnická osoba D■■■■ C■■■■

zločin vydírání podle § 175 odstavce 1, odstavce 2 písmene b), písmene c) tr. zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný D■■■■ C■■■■

podle § 175 odstavce 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků, jehož výkon se podle § 81 odstavce 1 a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 42 (čtyřiceti dvou) měsíců.

obžalovaná L■■■■ S■■■■

podle § 175 odstavce 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků, jehož výkon se podle § 81 odstavce 1 a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 18 (osmnácti) měsíců.

obžalovaný J■■■■ S■■■■

podle § 175 odstavce 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců, jehož výkon se podle § 81 odstavce 1 a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu 3 (tří) roků.

obžalovaná právnická osoba D■■■■ C■■■■

podle § 175 odstavce 2 trestního zákoníku za použití § 67 odstavce 1, odstavce 3 trestního zákoníku a § 68 trestního zákoníku a za použití § 18 zákona číslo 418/2011 Sb. k peněžitému trestu ve výměře 200 denních sazeb po 1 000 Kč, tedy v celkové výši 200 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Soud v hlavním líčení provedl veškeré důkazy, které byly potřebné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Soud vyslechl všechny obžalované, kteří popřeli, že by na poškozeného byl za účelem podepsání směnky vyvíjen nátlak. Za obžalovanou právnickou osobu byla vyslechnuta její prokuristka M■■■■ K■■■■. Dále soud vyslechl poškozeného J■■■■ K■■■■ a jeho bývalou manželku M■■■■ K■■■■ a jeho otce M■■■■ K■■■■ se kterými byl poškozený během posuzovaného jednání v telefonickém kontaktu. Dále soud provedl všechny listinné důkazy, které jsou součástí spisového materiálu, z nichž nejdůležitější jsou rozvedeny níže.
2. Naproti tomu soud zamítl návrhy obhajoby na doplnění dokazování spočívající v prověrce na místě činu, zejména ve vztahu k oplocení areálu, v rekonstrukci na místě činu, v obstarání kupní smlouvy na prodej chaty J■■■■ K■■■■ psychiatrický znalecký posudek na J■■■■ K■■■■ odborné vyjádření na mechanismus vzniku poškození vozidla Fiat Iveco, výslech zaměstnanců společnosti D■■■■ C■■■■ zejména k přístupům do areálu a znalecký posudek na mechanismus vzniku poranění J■■■■ K■■■■, tak, jak byly zdokumentovány při prohlídce jeho těla. Důvody, pro které soud tyto důkazy vyhodnotil jako nadbytečné, jsou uvedeny níže.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nela Kališová

3. Provedené důkazy soud postupem podle § 2 odst. 6 tr. řádu zhodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že se obžalovaní dopustili žalované trestné činnosti v rozsahu vymezeném ve výrokové části tohoto rozsudku, tj. že poté co poškozený J. K. jako zaměstnanec společnosti D. C. na pozici poškodil nákladní vozidlo Fiat Iveco Daily, a ohrozil naložené zboží, v době nejméně od 22:44 hodin do 23:45 hodin dne 28. 5. 2019 v areálu společnosti D. C. po vzájemné dohodě nutili poškozeného, aby podepsal směnku na částku 500 000 Kč za způsobenou škodu na vozidle zejména tím, že mu neumožnili výjezd z areálu, okřikovali ho, že nemá chodit ke svému vozidlu a má zůstat u stavebního kontejneru, obžalovaný D. C. dal poškozenému pěstí a vložil poškozenému levou ruku do svěráku a svěrák přitáhl s tím, že mu může prsty rozmačkat, a dále obžalovaný D. C. a obžalovaný J. S. povalili poškozeného na zem a hrozili mu spalicí v ruce, že mu rozmlátí auto, obžalovaná L. S. říkala poškozenému opakovaně, aby to podepsal, že si tím ulehčí. Po tomto nátlaku poškozený směnku podepsal, ale obžalovaný D. C. podpis neakceptoval, odjel směnku vytisknout znovu a poškozený ji musel podepsat podruhé. Obž. D. C. se tohoto jednání dopustil jako jediný jednatel a společník společnosti D. C. a v její prospěch.
4. Poškozený byl na základě pracovní smlouvy ze dne 27.5.2019 zaměstnancem na pozici u společnosti D. C. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou s nástupním tarifem 13 350 Kč plus odměny a příplatky podle pravidel stanovenými vnitřními předpisy (viz pracovní smlouva na č. l. 123).
5. Společnost D. C. vznikla v roce 2012. Jako předmět podnikání má zapsány pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, výrobu, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a silniční doprava – nákladní. Po celou dobu je jediným společníkem a jednatelem společnosti obž. C. Za společnost dále jedná prokuristka M. K. (viz prokura na č. l. 362 až 364).
6. Obžalovaný C. k působení poškozeného ve společnosti D. C. uvedl, že se mu poškozený ozval na inzerát. První jízdu poškozený jel se zaměstnancem firmy obžalovaným S. jako spolujezdec a v pondělí jel sám. Už s první jízdou byly problémy, poškozený zboží vyložil jinde. V úterý dostal zakázku dálkovou na Moravu. K. na něj působil jako člověk, který nemá vysokou inteligenci, žije v jiném světě, často reagoval na úplně jiné téma, než bylo předmětem hovoru. Obžalovaný S. vypověděl, že poškozený byl zvláštní a nemluvný, když ho měl na zaškolení, tak se poškozený vůbec neptal, jak se co dělá, ale povídal o tom, jak je někde hezky, že by se tam rád požíval.
7. Dne 28.5.2019 poškozený vyjel s vozidlem společnosti D. C. IVECO DAILY na trasu do Slušovic, poté do Zlína a do Modletic (viz sdělení na č. l. 127, kniha jízd na č. l. 134 až 135).
8. Obžalovaný C. vypověděl, že poškozeného sledoval na GPS. Volal mu, zda naložil ve Zlíně, ale K. mu to nebral. Když se mu poté dovolal, ptal se ho, proč kličkuje a nejede po dálnici. K. mu řekl, že dálnice je zavřená. Pak zjistil, že je v Prostějově, a když se mu dovolal, tak mu K. řekl, že měl menší nehodu, že škrtnul střechu 20 nebo 30 cm. Obžalovaný mu řekl, ať mu to vyfotí. K. mu řekl, že stojí pod střechou na benzinové pumpě, že poprchává a že jeho telefon mu neumožňuje fotit. Obžalovaný mu řekl, ať požádá někoho z obsluhy, ať fotku pořídí a zašle mu ji, což se stalo, fotka mu přišla. Když K. vzal telefon, tak mu obžalovaný řekl, aby zůstal na místě, K. nebyl schopen vůbec říci, kde se to stalo. Obžalovaný začal telefonovat a řešit to, jestli sežene auto na přeložení, nebo nějaký sklad, kde se to vyloží. Sedl s obžalovanou S. do osobního auta a vyrazili ke K. Do osobního auta vzal plachtu a kurty. Měl rozjednané možnosti uskladnění v Brně a Prostějově. Když jeli, zjistil, že K. jede. Dovolal se mu, až když ujel asi 80 km a byl v Brně. Obžalovaný mu řekl, ať zastaví někde u pumpy pod střechou a zdůrazňoval mu, že má na autě drahé zboží. K. zastavil, ale zase za

chvíli se rozjel a to už mu telefony nezvedal. Podle GPS ho dojel na dálnici, troubil na něj, ukazoval mu, aby zajel ke straně a předjel ho. Stále mu volal, a když otevřel dveře do kabiny, tak K██████ telefon zvonil. Řekl mu, ať jede za ním a sjeli na nejbližším sjezdu a tam zastavili. Obžalovaný se jej ptal, proč jede, když prší. Kuchař mu řekl, že v Brně nepršelo, ale jen mrholilo. Obžalovaný se šel podívat na zboží a zjistil, že je celé promočené, že je poškozená chladírenská nástavba, utržený agregát, pak u auta nebyl zadní nárazník, rozbitá světla i osvětlení SPZ. I K██████ byl zraněný, měl bouli na čele a odřeniny, ale neřekl mu, co se stalo. Najeli zpět na dálnici a sjeli u Velkého Meziříčí, pršelo, tak tam stáli pod mostem. Obžalovaný odjel osobním autem a domluvil se na benzínce, že tam poškozené auto nechá stát pod střechem do druhého dne. Potom jeli všichni osobním autem zpět na Hájek.

9. Shodně obžalovaná S██████ uvedla, že jí obžalovaný C██████ zavolal, jestli by s ním neodjela, že jeho řidič měl nehodu. Po cestě celou dobu obžalovaný C██████ volal řidiči, který mu nezvedal telefon a podle GPS zjistil, že nezůstal stát na místě, které mu řekl. Zhruba před sjezdem na Velké Meziříčí řidiče viděli, tak sjeli a znovu najeli na dálnici a jeli za řidičem. Řidič nezvedal telefon, tak mu obžalovaný C██████ ukazoval, aby z dálnice sjel. Když konečně sjel, tak viděli, že auto nemá střechu. Pršelo, tak střechu přikryli a jeli hledat místo, kde by vozidlo nechali.
10. Poškozený vypověděl, že při cestě zpátky se chtěl vrátit na dálnici do Brna, ale byla tam asi 30 kilometrová objížďka. Jel přes vesničky a tam se stala ta nehoda, nevešel se s dodávkou pod železniční přemostění. Cesta byla z kopce, chtěl zabočit doleva, aby se přemostění vyhnul, ale proti němu jelo auto, tak šlápl na brzdy a cítil, že to urazilo střechu. Zeptal se místního občana, kde je nejbližší čerpací stanice, neboť tam chtěl zaparkovat, aby na náklad nepršelo. Čerpací stanice měla být 3 km, ale najel asi 20 km, než ji našel. Odtud volal obžalovanému C██████ a řekl mu, co se stalo, že nedobrzdil a projel průjezdem a že je poškozená střecha dodávky. Myslel si, že stačí to nahlásit obžalovanému C██████ když nedošlo k poškození ničeho dalšího.
11. Není pochyb o tom, že poškozený během své pracovní cesty vozidlo IVECO zdevastoval (viz fotodokumentace poškozeného vozidla na č. I. 186 a dále v rámci ohledání místa činu na č. I. 81 až 82). Podle odborného vyjádření společnosti STROJSERVIS Praha, s.r.o. - obchodního zastoupení značky IVECO, byla nástavba vozidla neopravitelná. Cena nové nástavby byla stanovena na 250 000 Kč plus DPH a cena nového agregátu od 90 000 Kč do 180 000 Kč plus DPH (viz č. I. 132). Poškozený nehodu nenahlásil a ani zpětně se nepodařilo zjistit, kde k poškození došlo (viz úřední záznamy PČR na č. I. 136).
12. Obhajoba navrhovala vypracování odborného vyjádření k možnému mechanismu vzniku poškození vozidla. Soud tento návrh zamítl jako nadbytečný, neboť předmětem řízení není otázka, jak a kde došlo k poškození vozidla, nýbrž předmětem řízení jsou až následné okolnosti podpisu směnky, kterým měla být škoda na vozidle sanována. Skutečnost, v jakém stavu poškozený K██████ obžalovanému C██████ v předmětný den vozidlo předal, je dostatečně zadokumentována včetně vyčíslení škody na vozidle.
13. Obžalovaný C██████ dále vypověděl, že v autě při cestě zpět se K██████ ptal, proč nevolal k nehodě policii, ale K██████ mluvil nesouvisle o rodině. Bavili se o škodě na autě a nákladu. Jednou zastavili na cigaretu. Pak pokračovali dál a zase celou cestu řešili škodu. Obžalovaný mu řekl, že auto je na odpis, že je tam škoda za 500 000 Kč. K██████ škodu bagatelizoval. Obžalovaný se jej ptal, jak to zaplatí, Kuchař mu řekl, že může sehnat 300 000 Kč. Obžalovaný volal svému právníkovi a ptal se jej, jak lze legálně sepsat dluh, uhrazení škody. Ten mu poradil směnku, připravil mu ji, poslal mu ji do e-mailu.
14. Obžalovaná S██████ uvedla, že po cestě na Prahu stavěli jednu asi na patnáct minut. Poškozený nebyl vůbec schopen odpovědět na dotazy pana C██████ kde došlo k dopravní nehodě. Pan C██████ mu říkal, že je to velká škoda, odhadl to na 500 000 Kč. Pan K██████ říkal, že auto je určité pojistěné a že ta škoda tak velká není. Sám pan K██████ navrhl, že mu dá 300 000 Kč. Snažila se jejich hovor nevnímat, hrála si na telefonu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nela Kališová

15. Poškozený cestu zpět popsal takto: „Cesta byla plná nadávek a urážek ze strany pana C [redacted] jednu chvíli to vypadalo tak, že mě nechá i na dálnici, že půjdu pěšky. Při cestě jsme se bavili o nehodě. Já jsem mu říkal, že jsem se snažil nehodě zabránit, ale pan C [redacted] vždy vybuchl. Dojeli jsme až na Hájek. Tedy ještě v autě před Prahou mi řekl pan C [redacted] že podepíšu směnku na půl mega, jako náhradu škody za to nabourané auto. Můj známý prodal v té době podobnou dodávku asi za 100 000 Kč, tak jsem mu řekl, že by ta směnka měla být tak na 100 000 Kč, to zrovna byla ta situace, kdy se rozčílil a chtěl mě vysadit z auta. Řekl mi, že o tom nic nevím. Báł jsem se jít s ním do diskuze, a aby znovu nevybuchl.“
16. Obžalovaný C [redacted] vypověděl, že když přijeli na Hájek, tak šli s K [redacted] do kontejneru, který slouží jako dílna a řekl mu, aby mu někdo těch 300 000 Kč přivezl. Obžalovaný odjel pro směnku za [redacted] do kanceláře, kde ji vytiskl. Směnku nečetl, nekontroloval ji, byla připravená od právníka. Vzdálil se asi na 15 minut. Paní S [redacted] chvíli seděla v autě, chvíli chodila po areálu. Po příjezdu K [redacted] řekl, aby směnku podepsal, že pokud ráno přiveze 300 000 Kč tak není problém směnku roztrhat. První směnku podepsal blbě, tiskacím písmem, nešlo o jeho podpis. Obžalovaný tedy odjel znovu do kanceláře, kde vytiskl novou směnku a tu přivezl, byl zpět možná o chvíli dřív než při předchozím odjezdu. Pak K [redacted] instruoval, že se má podepsat správně a svůj podpis zkusit nanečisto. Pak K [redacted] směnku podepsal. K [redacted] se mohl v areálu volně pohybovat, mohl odejít, nikdo ho nehlídal. V průběhu tohoto jednání přijel na plac pan S [redacted], uklízel si své auto, vůbec se do jednání nevměšoval.
17. Obžalovaná S [redacted] vypověděla, že do areálu dojeli kolem desáté hodiny, tak akorát před nimi přijížděl pan S [redacted]. Na place všichni vystoupili. Pan C [redacted] navrhl panu K [redacted] že podepíše směnku a jakmile mu přiveze těch 300 000 Kč, tak směnku roztrhá. Potom pan C [redacted] odjel a oni tam všichni byli volně na place. Pak se vrátil. Na dotaz panu K [redacted] řekla, že může být v klidu, že pokud ty peníze opravdu přinese, že pan C [redacted] tu směnku opravdu roztrhá. Celou dobu se tam všichni volně pohybovali, postávali tam a kouřili. Pan S [redacted] si uklízel v autě, vařil si kafe, dělal si věci kolem auta. Pan K [redacted] chodil po place, byl ve svém vozidle. V kontejneru pan K [redacted] směnku podepsal, obžalovaná byla u toho. Potom, když směnku podepsal, tak se všichni rozjeli domů, pan S [redacted] odjížděl svým osobním autem před nimi. Pan K [redacted] mohl kdykoliv odejít. Neví, proč je obvinil z nátlaku.
18. Obhajoba se dožadovala doplnění dokazování směřující k objasnění majetkových poměrů poškozeného v dané době, zejména k objasnění prodeje chaty, což soud shledal zcela nadbytečným. Skutečnost, že poškozený nabídl obžalovanému C [redacted] jako náhradu škody určitou částku, shodně uvádí obžalovaní C [redacted] i S [redacted] jakož i sám poškozený. Poškozený v přípravném řízení uvedl, že během cesty obžalovanému C [redacted] řekl, že když už by měl podepisovat směnku, tak na částku 100 000 Kč, neboť obžalovaný C [redacted] přibržďoval u krajnice, tak se bál, že jej tam vysadí, proto mu navrhl toto opatření. U hlavního líčení si již nepamatoval, zda nějakou částku uvedl, ale po přečtení výpovědí z přípravného řízení dovysvětlil, že to řekl proto, že byl ve stresu, a řekl by cokoli, aby to dobře dopadlo. Dokazování k tomu, jakou finanční částkou v dané době poškozený disponoval, soud považuje za irelevantní.
19. Obžalovaný S [redacted] vypověděl, že pro obžalovaného C [redacted] dělá asi sedm let. Vypověděl, že v inkriminovaný den byl v práci v Rakousku, zpět na Hájek přijel někdy po desáté hodině. Chvíli za ním přijel šéf, a začali něco řešit, nevěděl, o co šlo. Až potom, když si povídal s paní S [redacted] tak ta mu řekla, že pan K [redacted] zbořil auto. Obžalovaný si uklízel auto, šel si do kontejneru pro mycí prostředky, dělal si polévku a kávu. Když tam šel, viděl, že pan C [redacted] s panem K [redacted] něco řeší. Všiml si, že pan C [redacted] je našťvaný. Pan C [redacted] z areálu odjel asi dvakrát, vždy byl tak 15 – 20 minut pryč. Žádné násilí neviděl, pan C [redacted] pouze na pana K [redacted] křičel. Paní S [redacted] se jejich jednání neúčastnila. Nikdo panu K [redacted] neurčoval, kde má být. U svého vozidla byl asi třikrát až čtyřikrát.

20. Není sporu o tom, že poškozený směnku podepsal. Jednalo se o směnku vlastní, jejíž podpisem se J. K. zavázal zaplatit na řad D. C., bytem částku 500 000 Kč. Jako datum splatnosti je uvedeno 28.6.2019 (viz kopie směnky na č. l. 124, 125).
21. Poškozený však uvedl, že směnku podepsal pod tlakem za užití násilí na své osobě a pod pohrůžkou násilí na svém vozidle.
22. Poškozený vypověděl, že jej obžalovaný C. se svou družkou vysadil na Hájku a odjel. Poškozený tam zůstal s J. a družkou. Dále uvedl, že „zřejmě jel pro směnku, se kterou se pak vrátil. Byl pryč asi dvacet minut, já jsem byl v tom areálu. Já jsem tam měl své auto, šel jsem k tomu autu a v té době jsem volal manželce. Domluvil jsem se s ní, že kdybych se neozval do půl hodiny, tak aby zavolala policii. Pak se pan C. vrátil a má tam takový kontejner, který využívá jako dílnu, do toho kontejneru jsem s ním šel. On tam na stůl dal tu směnku a já jsem se podíval na částku, kde bylo 500 000 Kč a já jsem mu řekl, že to nepodepíšu, že to neodpovídá hodnotě toho vozu.“
23. Obžalovaní tvrdí, že poškozený směnky podepsal dobrovolně, že mu nebylo z jejich strany vyhrožováno a nebyl použit žádný nátlak. Naproti tomu poškozený vypověděl, že byl terčem nadávek, výhrůžek a fyzického útoku. Verzi obžalovaných soud nemohl přijmout a považuje ji za spolehlivě vyvrácenou ostatními důkazy.
24. Poškozený vypověděl, že směnku podepsal pod nátlakem: „Pan C. mi ukazoval na svůj svěrák a říkal mi, že když to nepodepíšu, zamotá mi do něj ruku a nechá mi tam, pak si vzal palici, velkou půl metrovou palici, kterou mi hrozil. Ještě chci doplnit, že když pan C. odjel pro směnku, tak J. měl v ruce palici a bránil mě v cestě k autu. To bylo, když jsem chtěl jít k autu podruhé. Poprvé, když jsem šel do auta a volal jsem své manželce, J. s družkou pana C. kouřili a bavili a nevsímali si mě. Podruhé mi J. hrozil tou palicí, měl jí v ruce, kýval s ní a řekl mi, ať nechodím k autu. Palici vzal do ruky a kýval s ní před sebou, jak pan C., tak J. Povalili mě na zem, byly tam šutry, tak jsem si sedřel ruku, předloktí, pak jsem dostal pěstí od pana C.“ K obž. S. uvedl, že ta jej „přesvědčovala po dobrém, ne jako pan C. s J. po zlým.“ Dále vypověděl, že: „motali se kolem mého auta s tou palicí, bál jsem se, že mi poškodí auto. Bál jsem se, že to použijí jako další donucovací prostředek. Tak jsem to podepsal. Myslel jsem, že bude pokoj, že odjedu. Dal jsem to C. ten se rozběsil ještě víc, jemu se nezdálo, že můj podpis není věrohodný, že to chci zfalšovat. Začal mi zase nadávat a šel někomu volat, a že musí zase odjet a nechat jí vytisknout znovu a já jsem tam zase zůstal s J. a s družkou pana C. J. s družkou kouřili, žádné násilí tam nebylo. Když se pan C. znovu vrátil se směnkou, tak jsem ji znovu podepsal“.
25. Shodně poškozený popsal formy nátlaku i u hlavního líčení, kde vypověděl že: „pan S. myslím, že vzal do ruky palici a šel s ní k autu, mával s ní a říkal, že když to nepodepíšu, tu směnku, že mi rozmlátí auto. Šel s tou palicí k mému osobnímu autu.“ Dále vypověděl, že „vyhrožovali mi, že když to nepodepíšu, tak mi tam zavřou ruku, zavřeli mi tam prsty. Obžalovaný C. a pan S. mě zatáhli do kontejneru, ať si tam zkusím dát prsty, že mi je tam mohou rozmačkat. Ruku do svěráku mi dal pan C. Já jsem se tomu nebránil. Pak už se nic nedělo, tu ruku jsem tam měl uchycenou, ale ne nadoraz, aby mi popraskaly kosti, jen napůl. Svěrák přitáhl pan C. Vzhledem k tomu, že mi ji neutáhli na doraz, tak jsem si ji vyndal sám. To bylo před prvním podpisem směnky.“ Dále vypověděl, že „u vozidla jsem byl asi dvakrát, volně jsem se tam vlastně pohybovat nemohl, když jsem chtěl jít k autu, tak mne hned okřikli, že tam nemám chodit, a že mám zůstat u kontejneru, okřikl mne pan C. a J.“. Dále poškozený uvedl, že jej povalili na zem: „Povalili mne na zem právě před podpisem té první směnky, oba obžalovaní spolu. Jak mne povalili, si již nevzpomínám, bylo to spíše na záda, určitě to nebylo na bok. Já jsem se tomu nebránil. Před podpisem první směnky mne pan C. způsobil monokl.“

Způsobil mi ho pěstí.“ K obž. S██████ vypověděl, že „říkala dokola, abych to podepsal, že si tím ulehčím“.

26. Poškozený jasně uvedl, že důvodem podepsání směnky byla „obava o auto, které mi chtěli rozbít, a o můj život, že mne tam mohou nechat zmláceného a zakrváceného, bylo to mimo civilizaci, nedovolal bych se pomoci. Zavolal jsem manželce, aby policii zavolala, sám jsem jí nevolal, protože jsem jí říkal, ať jí zavolá za půl hodiny, protože jsem ve skrytu duše myslel, že se s panem C██████ dohodneme jako lidi.“

27. Výpověď poškozeného je podporována výpověďmi svědků M██████ K██████ – bývalé manželky poškozeného a M██████ K██████ – otce poškozeného.

28. Svědkyně K██████ zcela věrohodným a objektivním způsobem popsala telefonáty, které v předmětný večer měla s poškozeným, kdy jí vylíčil, že má obavy, co se s ním bude dít a poté druhý, kdy již byl z areálu venku. V přípravném řízení uvedla, že: „jí řekl, že ho odvezli do opuštěného areálu, řekl mi, že na Moravě si ho vyzvedl majitel a jela s ním žena, o které si myslí, že je jeho přítelkyně. Řekl, že cesta byla drsná, že mu majitel celou cestu vyhrožoval a nadával a že ho odvezli do opuštěného areálu, kde ho nechali. V tu dobu, co mi volal, byl zavřený v nějaké místnosti a že vůbec netuší, co má od nich čekat a že mluvili o směnce, kterou budou chtít od něho podepsat. Já jsem se ptala, jestli si myslí, že je situace tak vyhrocená, jestli neuvažuje nad tím, aby zkontaktoval policii. On si nebyl jistý, já jsem se ho ptala, kde je. Popsal mi místo, lokalitu, kde se nachází. Na to místo jsem se ptala i z důvodu, kdyby chtěl kontaktovat tchána, aby za ním přijel. Domluvili jsme se, že zavolá tchánovi a že si potom zase dáme vědět. S tím, že kdyby se neozýval nebo nebral telefon, že je v záloze zavolat na policii. Po nějaké době jsem se snažila dovolat, nevím, jestli jemu nebo tchánovi, ale bylo obsazeno, mluvili spolu. Pak jsem se znovu pokoušela dovolat manželovi, ale nebral to, vyzvánělo to. Spojila jsem se s tchánem a ten říkal, že volal na policii, ale nebyl schopný vysvětlit situaci, ale nedořešil to s policií a požádal mě, abych na policii zavolala“. Dále vypověděla, že: „Po nějaké době jsem se dovolala manželovi, v tu chvíli tam policie ještě nebyla, pustili ho z areálu na ulici. Řekl mi, že ho donutili podepsat směnku a nevím teď, jestli u toho hovoru nebo u dalšího mi začal popisovat, jak to tam probíhalo. Říkal, že ho nutili, tahali a mlátili. Víím, že říkal, že ho tam vláčeli po zemi a pak, že mu dali ruku do svěráku a že jestli to nepodepíše, že mu jí rozdrťí, v tu chvíli podepsal směnku. Řekl, že po celou dobu v areálu byl ještě kolega, který ho zaučoval, když tam nastoupil. A ještě, když tam byla ta paní s tím kolegou, tak ten majitel měl někam jezdit a vracet se kvůli směnce. Řekl mi, že na něho křičeli, vyhrožovali, pak, že se majiteli něco na té směnce nezdálo, že se stále někam vracel. Poté, co podepsal směnku, tak ho pustili.“ „Ještě jsem manželovi řekla, aby na místě nechal auto a nechal se odvézt záchrankou, že je v šoku. Řekl mi, že by to bylo dobré, ale bál se na místě nechat auto, aby mu ho nerozmlátili, že mu tím vyhrožovali.“

29. Shodně vše svědkyně K██████ popsala u hlavního líčení. Svědkyně vypověděla, že jí poškozený řekl že: „když dorazili do opuštěného areálu, volal mi, že je tam sám a že neví, co se bude dít dál, a že má z toho nepříjemný pocit. Ptala jsem se, jestli mám volat policii, nebo jestli on bude volat policii. Ptala jsem se, co si myslí, že se chystá a on nevěděl, bylo vidět, že je na vážkách, jestli mu budou nebo nebudou něco dělat. Navrhla jsem mu, aby zavolal otci, aby se za ním vypravil, protože to se mi zdálo pro danou chvíli ideální, aby tam za ním někdo přijel, nebo kdyby mi nebral telefon, tak že se spojíme s policií. Nevím, jestli já, nebo bývalý manžel jsme se spojili s tchánem, myslím, že to stihl ještě manžel. Ten tedy také, že zavolá na tu policii, v jednu chvíli na policii volal, ale napodrobno se s nimi nedomluvil, protože my jsme nevěděli přesnou adresu. Zhruba po deseti minutách mi manžel již telefon nebral.“ „Přišlo mi, že si není jistý, jestli dojde k násilí a vyhrožování. Zvažoval, zda zavolat policii, či nikoliv. Podle mě váhal, zda z jejich strany bude nátlak. Já jsem si říkala, že když má telefon, tak asi ne, ale zase když mi ho po deseti minutách nezvedal, řekla jsem si, že bude lepší tu policii zavolat.“

Shodu s prvopisem potvrzuje Nela Kališová

30. Dále vypověděla, že: „po celou dobu jsme mu volali dokolečka, ale manžel už to nezvedal. Dovolala jsem se mu, až když ho propustili, když jim, jak mi řekl, podepsal nějakou směnku, tak mi teprve začal říkat, že už je venku.“ „Říkal, že ho zavřeli v opuštěné místnosti a vyrukovali na něj, že musí podepsat směnku na 500 000 Kč. Pan C. se měl vzdalovat z objektu a někam furt jezdit znovu to tisknout, aby to bylo v pořádku. Kromě něj tam byl ještě nějaký jiný pán a paní, jména jsem v té době neznala. Říkal, že průběžně tam byl s tou paní, nebo s tím pánem, a pan C. měl pendlovat a znovu to tisknout, kromě toho, že na něj křičeli, tak si pamatuji, že mu strkali ruku do svěráku, že s ním házeli po zemi, že ho vláčeli po zemi. Tyhle dvě hlavní věci si pamatuji, že ho měli vláčet po zemi a strkat mu ruku do svěráku. Chtěli si prostě vynutit podpis směnky. Když to podepsal, nechali ho jít.“ „Měli mu dát ruku do svěráku a utahovat. Víím, že ruku rozdrčenou neměl, asi to nebylo fest, asi to trochu utáhli, aby dostal strach.“ „Matně si vybavuji, že mu říkali, že mu ho roztrískají, někde tam v areálu, kde ho drželi.“
31. Svědek M. K. v přípravném řízení vypověděl, že: „Můj syn byl krátce zaměstnán ve firmě, jméno nevím. Ve firmě měl dělat víc k tomu nevím. Datum přesně nevím, ani hodinu, ale někdy v noci mi syn volal a řekl mi, že ho někde drží, jestli bych pro něho nepřišel, že je to někde u . Já jsem mu řekl, že těžko pro něho pojedou, když nevím, kde to přesně je. A to je vše. Skončil ten hovor, pamatuji si, že jsem volal na policii, jestli ho nemohou podle mobilu najít. To mi řekli, že nejde, s policií jsem hovor takhle skončil. Nevím, kdo volal, jestli já nebo on, ale byli jsme ještě jednou spolu v kontaktu a to se domnívám, že mu asi někdo vzal mobil, protože se hovor přerušil. Pak jsem zkoušel mu znovu volat, ale to bylo číslo nedostupné. Obsahově, o čem jsem se synem mluvil, si nepamatuji. Pamatuji si, že jsem pak volal snaše, jestli o J. ví a jestli by ona nezkusila zavolat na policii. Pak už to šlo mimo mě, pak se snacha domlouvala s policií.“
32. U hlavního líčení svědek vypověděl, že „Asi byl syn někde držený, ale opravdu si nepamatuji, jedině, co jsem vypovídal na policii, mám problémy s pamětí.“ „Pamatuji si, že syn byl někde držený. Nevím, snad tam bylo něco s autem, ohledně auta, jezdil s nějakým autem, byl někde zaměstnaný, s tím autem jezdil, tam snad byl nějaký problém. Pak ho tam někde drželi, já si to nepamatuju. Měl ho držet asi ten zaměstnavatel, nevím kde. Bylo to někdy v noci. Dozvěděl jsem se o tom, tak, že mi myslím, můj syn telefonoval. Nevzpomenu si, co po mne chtěl. Myslím, že jsem pak volal snaše, jeho manželce bývalé a snacha to pak řešila sama. Policii jsme myslím kontaktovali, nepamatuji si, kdo z nás to byl, bylo to v souvislosti s tím, že byl držený“. Dále svědek uvedl, že to, co vypověděl na policii, je pravda. Výpověď svědka K. je zcela v souladu s údaji o uskutečněném telekomunikačním provozu včetně údaje o dvou proběhlých telefonátech.
33. Soud považuje výpověď poškozeného za zcela věrohodnou vycházející z faktických skutečností a zapadající do celkových okolností případu. Soud nezjistil nic, co by věrohodnost poškozeného snižovalo. Na otázky odpovídal spontánně, přiléhavě a bez jakýchkoliv snah obžalovaným v trestním řízení přitížit. Poškozený vypovídal shodně jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, žádné vážné rozpory soud neshledal. Pokud obhajoba upozorňuje na tvrzení poškozeného z přípravného řízení, že mu bylo vyhrožováno i tím, že skončí v jezírku, což již u hlavního líčení nezopakoval, soud to považuje za marginální odchýlení, je zcela logické, že s ohledem na délku protiprávního jednání a četnost výhrůžek, které na stranu poškozeného padly, si již na toto nevzpomněl. S věrohodností poškozeného nemůže z pohledu soudu otrást ani tvrzení obhajoby, že poškozený nevysvětlil průběh nehody s dodávkou. Soud opakuje, že mechanismus nehody a její popis není předmětem řízení. Lze uzavřít, že poškozený zcela zjevně nereagoval adekvátně, když nehodu nenahlásil a podcenil její závažnost. Nicméně to jej nečiní nevěrohodným v otázce následného vynuceného opakovaného podpisu směnky. Ostatně ze samotných výpovědí obžalovaných C. a S. lze vyčíst indicie, že poškozený nebyl pro práci řidiče, pro kterou ho obžalovaný C. najal, již od počátku vhodný. Navíc poškozený samotnou nehodu vysvětlil (byť neoznačil místo, kde k ní došlo) tím, že nedobrzdl před přemostěním. Nalézací soud dospěl

k závěru, že výpověď poškozeného ze všech zákonných hledisek jako věrohodná ob stojí a především je v souladu s dalšími provedenými důkazy.

34. Soud neshledal důvod přisvědčit návrhu obhajoby na psychiatrické zkoumání poškozeného, neboť nebylo zjištěno nic, co by nasvědčovalo přítomnosti duševní poruchy (poškozený je svéprávný, držitel řidičského oprávnění, jeho vystupování v trestním řízení je odpovídající). Obhajoba mj. odůvodňovala požadavek na znalecké zkoumání tím, že otec poškozeného vypověděl, že má problémy s pamětí. Soud zjistil, že otec poškozeného nevypovídal detailně a opakovaně upozorňoval, že si již nepamatuje, nicméně jeho výpověď má důkazní sílu v tom směru, že potvrzuje jak verzi poškozeného, tak je v souladu s výpovědí svědkyně K [REDACTED]. Svědek u hlavního líčení v zásadě vypověděl vše, co uvedl v přípravném řízení a chtít od něj podrobnější informace u hlavního líčení není reálné. Okolnost, že otec poškozeného sám zpochybňuje své paměťové schopnosti, sama o sobě rozhodně nevyvolává nutnost psychiatricky zkoumat jeho syna – poškozeného, u něhož tato potřeba nebyla zjištěna, jak je výše uvedeno.
35. Z údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu (CD na č. I. 181) bylo zjištěno, že poškozený v obci [REDACTED] v 22:44 hodin přijal hovor od svědkyně K [REDACTED] a mluvil s ní přes 9 minut, což odpovídá prvnímu telefonátu mezi nimi, kdy poškozený svědkyni popsal, kde se nachází a že má strach, co se bude dít, a domluvili se na případném volání policie. Vzápětí v 22:53 hodin poškozený volal v délce přes jednu minutu svému otci M [REDACTED] K [REDACTED] a poté ještě M [REDACTED] K [REDACTED] volal zpět poškozenému v 22:56 hodin v délce 25 sekund. Poté již byl poškozený pro oba svědky nedostupný, proto byla zavolána PČR. Z úředního záznamu Policie ČR vyplývá, že oznámení od svědkyně K [REDACTED] bylo přijato v 23:14 hodin, v 23:47 hodin policejní hlídka dorazila do obce [REDACTED] kam následně přijel poškozený (viz č. I. 71). Svědkyně K [REDACTED] se poté dovolala poškozenému v 23:47 hodin, kdy spolu hovořili jen 16 sekund, neboť poškozený byl již v kontaktu s policií, a poté od 23:55 hodin spolu hovořili přes 14 minut. Ohledně obžalovaný soud z údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu soud dále zjistil, že v inkriminovaný večer obžalovaný S [REDACTED] volal obžalovanému C [REDACTED] v 20:15 hodin v délce 6 sekund, a obžalovaný C [REDACTED] obžalovanému S [REDACTED] v 20:17 hodin v délce 153 sekund, v 21:17 hodin v délce 41 sekund, v 22:20 hodin v délce 21 sekund a poté ještě po posuzovaném jednání v 23:54 hodin v délce 37 sekund. Nalézací soud konstatuje, že veškeré údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu potvrzují verzi poškozeného.
36. Oproti obžalobě soud upravil popis skutku tak, aby odpovídal procesně použitelným výpovědím poškozeného a jako formy výhrůžného jednání uvedl - že obžalovaní neumožnili poškozenému výjezd z areálu, okřikovali ho, že nemá chodit ke svému vozidlu a má zůstat u stavebního kontejneru, obžalovaný D [REDACTED] C [REDACTED] dal poškozenému pěstí a vložil poškozenému levou ruku do svěráku a svěrák přitáhl s tím, že mu může prsty rozmačkat, a dále obžalovaný C [REDACTED] a obžalovaný S [REDACTED] povalili poškozeného na zem a hrozili mu s palicí v ruce, že mu rozmlátí auto, obžalovaná S [REDACTED] říkala poškozenému opakovaně, aby to podepsal, že si tím ulehčí. Nástroje (palice a svěrák), kterými bylo poškozenému ze strany obžalovaných vyhrožováno, jsou zadokumentovány ve stavebním kontejneru (viz fotografie na č. I. 79, 80).
37. Ohledně zabezpečení areálu obhajoba navrhovala prověrku na místě a výslechy zaměstnanců obžalované právnické osoby ve vztahu k oplocení. K tomu je předně třeba uvést, že místo bylo řádně ohledáno policejním orgánem (viz protokol o ohledání místa činu z 30.5.2019 na č. I. 75 až 83) a tento úkon je zcela dostatečný. Soud má za prokázané, že poškozený neměl možnost z areálu vyjet svým vozidlem. Otázka branky pro pěší není rozhodující, neboť poškozený do areálu přijel svým vozidlem a je logické, že chtěl také svým vozidlem odjet, aby se v noci dostal domů. Obžalovaní, včetně obžalované S [REDACTED] která se však v areálu společnosti pravidelně nezdržovala, svorně tvrdí, že brána šla otevřít i „ručně.“ Soudu se nejví pravděpodobně, že by obžalovaný C [REDACTED], resp. obžalovaná společnost, investovali do zabezpečení svého areálu instalací brány na dálkové ovládání navázané na mobilní čísla konkrétních osob a zároveň by ponechali možnost, aby si ji kdokoliv kdykoliv mohl ručně odšoupnout. Poškozený vypověděl, že vždy byl

s někým domluven, aby ho do areálu vpustil. Rovněž prokuristka M. K. která pro obžalovaného C. pracuje od roku 2014, vypověděla, že ji do areálu vždy pouštěl obžalovaný C. přes jeho mobilní telefon. Zkoumání možností, jak by se chodec z areálu dostal, ať již přes branku, či někde v zadní části areálu, soud nepovažuje za rozhodné. Byla noc a poškozený se chtěl dostat svým vozidlem domů, nikoliv ve tmě hledat únikové cesty. Nadto soud má za spolehlivě prokázané, že mu bylo dáno jasně najevo, že je povinen vyčkat obžalovaného C. a podepsat směnku. Nesměl se vzdalovat od stavebního kontejneru ke svému vozidlu, natož, aby mohl do vozidla nasednout a sám si začít otevírat bránu. Soud dále zamítl i návrh obhajoby na provedení rekonstrukce na místě, neboť s časovým odstupem jednoho a půl roku od spáchání posuzovaného jednání nepochybně na místě došlo ke změnám a zároveň nelze ani po poškozeném spravedlivě požadovat, aby si přesně pamatoval sled jednotlivých událostí, pohyb tří osob na místě a to s ohledem na trvání protiprávního jednání a stresovou situaci, které byl poškozený vystaven. Soud v takovém důkazním prostředku nevidí žádný přínos.

38. K poranění poškozeného, které soud oproti obžalobě z popisu skutku vypustil, soud uvádí následující. Poškozený uvedl, že při nehodě si škrábl čelo o stínítko. Jak jej obžalovaní povalili na zem, tak si sedřel předloktí a od svěráku měl trochu oděrky na prstech. V rámci prohlídky těla poškozeného po činu byly u poškozeného zjištěny na čele vpravo drobná oděrka (1 cm × 1 cm), lehce znatelná pohmožděnina na vrchní vlasové části, odřenina na vnitřní části zápěstí na levé ruce (8 cm × 5 cm), odřenina na levém malíčku (0,5 × 0,5 cm), odřenina pod kolenem na pravé noze (3 cm × 3 cm) a odřenina na spodní oblasti lýtky (4 cm × 2 cm). Soud dospěl k závěru, že tato zranění nelze jednoznačně přičítat jednání obžalovaných, neboť mohla být způsobena rovněž dopravní nehodou. Proto soud ve prospěch obžalovaných způsobení zranění poškozeného z popisu skutku vynechal, a návrh obhajoby na znalecké zkoumání těchto zranění pro nadbytečnost zamítl.
39. Soud závěrem shrnuje, že nemohl uvěřit verzi obžalovaných o dobrovolném podpisu směnky, která by znamenala, že poškozený na místě setrval zcela dobrovolně a vymyslel falešné obvinění včetně konkrétních forem nátlaku, kvůli kterému by pozdě v noci volal svým příbuzným a policii. Pokud by poškozený chtěl učinit cílené falešné obvinění, pak by sám při první příležitosti volal na místo policii, což neučinil. Sám podal informaci svým blízkým a v součinnosti s nimi vyčkával, jak se situace vyvine. Když se situace vyhrotila tak, že nebral mobilní telefon (protože už mu bylo ze strany obžalovaných zakázáno chodit k autu) tak policii přivolali jeho příbuzní. Poškozený neměl k falešnému obvinění žádný důvod, s obžalovanými byl v kontaktu jen po krátkou dobu několika dní, obžalovanou S. neznal vůbec. Naopak motiv jednání obžalovaného C. je zřejmý. Obžalovaný C. byl rozčilen ze zdevastovaného služebního vozidla, z průběhu celého dne, kdy poškozený ignoroval jeho pokyny a také proto, jak poškozený bagatelizoval škodu, kterou prokazatelně způsobil. Byl to právě obžalovaný C., který tlačil na okamžitý a „správný“ podpis směnky i za cenu opakovaného tisku směnky, neboť zjevně chtěl využít aktuální situace, kdy se poškozený ocitl osamocen v areálu společnosti v jeho moci, kdy bylo snadné na něj spolu se spoluobžalovanými vyvinout nátlak. Obžalovaný S. přistoupil k násilným výhrůzkám, jako obžalovaný C., zatímco obžalovaná S. se snažila poškozenému „domluvit“. Výpovědi obžalovaných soud považuje za účelově sladěné, což odpovídá jejich dlouholeté známosti, resp. bližšímu vztahu mezi obžalovanými C. a S. Je nelogické, proč by poškozený dobrovolně podepisoval směnku na 500 000 Kč, když, jak ostatně vypovídají i obžalovaní C. a S., tuto výši od počátku neuznával. Nadto se zjevně nejedná o částku, která by byla pro poškozeného zanedbatelná. Stejně tak lze vyloučit, že pokud by v areálu setrval dobrovolně a měl v úmyslu směnku podepsat, volal by si o pomoc.
40. Soud považuje trestnou činnost obžalovaných za velice závažnou, neboť obžalovaní zneužili své přesily, noční doby, znalosti a lokalizace areálu a podřízeného postavení poškozeného k tomu, aby jej přiměli k podpisu směnky na částku 500 000 Kč. Takovéto chování je neakceptovatelné a

neomluvitelné, a to i ve vztahu k hodnocení trestné činnosti právnické osoby, která by měla být zárukou řádného podnikání a která by měla být s to vypořádat v souladu se zákonem i takovou nechtěnou škodní událostí, kterou poškozený zavinil.

41. Zjištěné protiprávní jednání obžalovaných fyzických osob soud kvalifikoval jako zločin vydírání podle § 175 odstavce 1, odstavce 2 písmene b), písmene c) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterého se obžalovaní dopustili po vzájemné dohodě tím, že pohrůžkou násilí, pohrůžkou zničením vozidla a držením v areálu společnosti, k čemuž užili palici a svěrák, přiměli poškozeného aby podepsal směnku na částku 500 000 Kč, kterou by jinak dobrovolně nepodepsal. Činu se obžalovaní dopustili společně se zbraní a se dvěma osobami.
42. Zjištěné protiprávní jednání obžalované právnické osoby D [REDAKCE] C [REDAKCE] soud právně kvalifikoval jako zločin vydírání podle § 175 odstavce 1, odstavce 2 písmene b), písmene c) tr. zákoníku s odkazem na § 7 a § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona číslo 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Právnická osoba jednala svým statutárním orgánem – jednatelem obžalovaným D [REDAKCE] C [REDAKCE] (§ 8 odst. 1 písm. a) zákona číslo 418/2011 Sb.). Rovněž nelze dospět k závěru, že by právnická osoba vynaložila jakékoliv úsilí, aby spáchaní činu zabránila, a nelze mít proto za to, že by se zprostita trestní odpovědnosti dle § 8 odst. 5 zákona číslo 418/2011 Sb.
43. Oproti obžalobě soud s ohledem na nové znění výkladového ustanovení § 138 tr. zákoníku, které stanoví hranice výše škody soud neaplikoval písmeno d) ustanovení § 175 odst. 2 tr. zákoníku. Tato kvalifikace dopadá na pachatele, kteří způsobí trestným činem vydírání značnou škodu, kterou obžaloba spatřovala v hodnotě směnky – 500 000 Kč.
44. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z účelu trestu podle § 38 tr. zákoníku a přihlédl podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu pro společnost, k popsáním okolnostem případu, k možnostem nápravy obžalovaných a k jejich poměrům. Vzhledem k absenci doznání soud, s výjimkou bezúhonnosti obžalovaných C [REDAKCE] a S [REDAKCE] neshledal žádné polehčující okolnosti. Obžalovaný S [REDAKCE] má v Rejstříku trestů celkem osm starších záznamů od roku 2007 do roku 2012.
45. V rámci sazby trestu odnětí svobody, kterou zákon v ustanovení § 175 odst. 2 tr. zákoníku stanoví (na dvě léta až osm let), soud obžalovaným vyměřil tresty odnětí svobody s podmíněným odkladem podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podle míry jejich zapojení do trestné činnosti. Není pochyb o tom, že dominantní roli sehrál obžalovaný C [REDAKCE] kterému soud uložil trest nejprísnejší, tj. trest odnětí svobody v trvání 3 roků s podmíněným odkladem na dlouhou zkušební dobu 3,5 roku. Obžalovanému S [REDAKCE] soud vyměřil jako odpovídající trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku na zkušební dobu 3 roků. Obžalované S [REDAKCE], která se nedopustila násilného útoku vůči poškozenému, soud uložil trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy 2 roky, jehož výkon podmíněně odložil na krátkou zkušební dobu 1,5 roku.
46. Obžalované právnické osobě soud uložil trest peněžitý podle § 18 zákona číslo 418/2011 Sb., přičemž jako přiměřenou výši shledal 200 denních sazeb po 1 000 Kč (minimální zákonná výše), tedy v celkové výši 200 000 Kč. Soud má za to, že tato výše peněžitého trestu odpovídá velikosti podnikatelského subjektu, nebude pro právnickou osobu nepřiměřeně zatěžující, a to i s ohledem na současné ztížené podmínky podnikání v dobách nouzového stavu, avšak bude dostatečně citelná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-západ. Odvolání má odkladný účinek.

Shodu s prvopisem potvrzuje Nela Kališová

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V uvedené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku, nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch či neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 6. listopadu 2020

Mgr. Lucie Kantorová, v.r.
předsedkyně senátu